

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งสำหรับการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าการให้การศึกษากับประชาชนนั้นเป็นรากฐานของการพัฒนาทั้งมวล (อาร์ุง จันทวานิช 2526 : 58) การศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษานาถมัย เป็นบริการที่รัฐพยายามจัดให้ประชาชนอย่างเต็มที่โดยสนับสนุนให้พลเมืองทุกคนได้รับการศึกษาอย่างเต็มที่และเท่าเทียมกันและเป็นการศึกษาระดับเดียวที่ใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาการศึกษาในระยะ 5 ปี ระหว่าง พ.ศ. 2525 - 2529 เป็นเงิน 106,136.42 ล้านบาท หรือร้อยละ 52.13 ของงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของประเทศหรือประมาณร้อยละ 1.57 ของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2524 : 41) นักการศึกษาหลายท่านกล่าวว่า ถ้าจะถือว่าประเทศใดมีมาตรฐานการครองชีพอยู่ในขั้นสูงหรือค่าให้ทุนการศึกษานาถมัยและการจัดการประถมศึกษาอย่างสมบูรณ์จะมีส่วนช่วยผลผลิตได้เป็นจำนวนมาก

เนื่องจากการประถมศึกษาที่มีความสำคัญและเป็นภาระที่ยิ่งใหญ่ของประเทศดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น รัฐบาลจึงได้พยายามหาทางที่จะจัดการประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งส่วนหนึ่งของความพยายามนี้ได้แก่ การจัดระบบบริหารการศึกษาที่จะเอื้ออำนวยต่อการประถมศึกษาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมารัฐบาลได้เปลี่ยนแปลงระบบบริหารการศึกษา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เพื่อให้การประถมศึกษาของชาติบรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้

ปัจจุบันประเทศไทยมีการปรับปรุงการศึกษาทุกประเภท มีการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ มีการสัมมนาอบรมครู ซึ่งล้วนแล้วแต่มีจุดหมายร่วมกันที่จะให้เด็กได้รับการศึกษาที่ดี แต่ในขณะเดียวกันการให้ศึกษาแก่เด็กจะมีผลสมบูรณ์ไปไม่ได้หากปราศจากความร่วมมือระหว่างครูกับพ่อ - แม่ หรือผู้ปกครอง ปัจจุบันปัญหาเกี่ยวกับด้านนี้ก็คือ การที่พ่อ - แม่ หรือผู้ปกครองยังมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการศึกษาและบทบาทของตนที่มีต่อการศึกษาของเด็ก ความเข้าใจในบทบาทของตนเองระหว่างครูกับผู้ปกครองย่อมส่งผลกระทบต่อเด็ก ทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัวของเด็ก ปัญหาเด็กตกชั้น

ปัญหาเด็กเกเร เด็กหนีเรียน ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือการบริหารของโรงเรียน ซึ่งในแต่ละปีรัฐต้องสูญเสียงบประมาณไปเป็นจำนวนมากและทำให้เกิดการสูญเสียทางการศึกษา ผู้ปกครองมักจะคิดว่าคนมีหน้าที่เพียงแต่อบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนเข้าโรงเรียน เมื่อเด็กเข้าโรงเรียนแล้วก็เป็นการหน้าที่ของครูทั้งหมด ปล่อยให้ครูเป็นผู้รับผิดชอบทั้งตัวเด็กและการบริหารโรงเรียน สำหรับครูก็คิดว่าคนมีหน้าที่สอนเด็กและบริหารโรงเรียนแต่เพียงผู้เดียว ผู้ปกครองไม่ควรเข้ามาเกี่ยวข้อง หากความคิดของครูและผู้ปกครองเป็นเช่นนี้ผลเสียย่อมตกแก่เด็กอย่างแน่นอน

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2526 : 27) ได้แสดงความคิดเห็นว่า " โรงเรียนในฐานะเป็นสิ่งมหัศจรรย์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสังคมใหญ่มีหน้าที่ให้ความรู้ส่งเสริมและพัฒนาสมาชิกที่มีประสิทธิภาพให้กับสังคม ได้รับเงินสนับสนุนจากภาษีของราษฎรและได้รับความไว้วางใจจากผู้ปกครองส่งลูกบุตรหลานเข้ามาหาความรู้ ดังนั้นประชาชน ผู้ปกครองจึงควรมีสิทธิที่จะต้องทราบเข้าใจความเคลื่อนไหวทางการดำเนินงาน การจัดการศึกษาของโรงเรียนและให้ความร่วมมือสนับสนุนทั้งด้านการกำลังเงิน กำลังกาย และกำลังปัญญา"

ครูและผู้ปกครองเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กมีความสัมพันธ์กับเด็กสนใจในตัวเด็กมากกว่าบุคคลอื่น ๆ ทั้งครูและผู้ปกครองย่อมตระหนักในความมุ่งหมายของการศึกษาว่ามุ่งให้เด็กมีพัฒนาทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ต้องการให้เด็กมีความประพฤติที่ดี ปฏิบัติตนในทางที่ดีเพื่อเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ สุมณ อมรวิวัฒน์ (2526 : 94) กล่าวว่า " บทบาทของพ่อแม่กับครูจะมีประโยชน์แก่ลูกมากขึ้น ถ้าพ่อแม่กับครูหรือบ้านกับโรงเรียนได้มีโอกาสสัมพันธ์กันใกล้ชิดกันและใกล้ชิดกัน " ละเมียด ลิมอักษร (2514 : 32) กล่าวว่า " ความร่วมมือระหว่างบ้านกับโรงเรียนก็มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเด็ก เด็กจะสุขกายสบายใจมากขึ้น ถ้าครูและผู้ปกครองเข้าใจและเห็นใจกันร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้เด็กอบอุ่นใจว่าได้รับความรักและความเอาใจใส่จากผู้ใหญ่ทั้งที่บ้านและโรงเรียน " ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 149) มีความเห็นว่า " บ้านและโรงเรียนมีหน้าที่สำคัญยิ่งในการให้การศึกษากับเด็ก ทั้งสองฝ่ายจะต้องทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจกัน สนับสนุนและช่วยเหลือกันและกัน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครองจะมีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตของเด็กเป็นอย่างยิ่ง "

นอกจากนี้ความสัมพันธ์ของครูกับผู้ปกครองมีผลสะท้อนต่อคุณภาพการเรียนการสอนด้วย เพราะในการจัดการศึกษานั้นจำเป็นต้องมีการติดตามผลการเรียนการสอนอย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ ปัจจุบันการเรียนการสอนมีเวลาจำกัดทำให้ไม่สามารถจะเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนได้มากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านคุณธรรม ความประพฤติ กิริยามารยาท ในสมัยก่อนโรงเรียนอยู่ร่วมกับวัด พระสงฆ์ช่วยอบรมสั่งสอน ผู้ปกครองของนักเรียนก็ให้ความร่วมมือ ครูกับผู้ปกครองย่อมเข้าอกเข้าใจกันก็ช่วยเหลือกันดี การที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ ย่อมทำได้ง่าย แต่หากครูและผู้ปกครองเข้าใจกันไม่ได้ก็ย่อมไม่ได้รับผลเท่าที่ควร

ฉะนั้น บ้านจึงมีความสำคัญต่อการศึกษาของนักเรียนมาก โรงเรียนที่ดีควรมีความสัมพันธ์กับบ้าน โดยใกล้ชิด นักการศึกษาได้มีความเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนและประชาชนในท้องถิ่น เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง การให้ความร่วมมือสนับสนุนของบ้านต่อโรงเรียน นอกจากโรงเรียนจะได้รับประโยชน์ต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ด้วยผู้ปกครองเข้าใจจุดมุ่งหมาย การดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนยิ่งขึ้นก็จะร่วมมือให้ข้อคิดเห็นในการปรับปรุงส่งเสริมโรงเรียนทำให้มีความรู้สึกว่าเป็นสมมติของเขาที่เขาควรจะต้องให้การสนับสนุนส่งเสริมบำรุงรักษา ช่วยประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้เป็นที่ยอมรับและเข้าใจอย่างแพร่หลายออกไป ทำให้โรงเรียนมีความเจริญก้าวหน้า สิ่งที่จะส่งผลมากก็ทำให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างราบรื่นและผาสุกอันเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญยิ่งของการศึกษา

ปัจจุบันโรงเรียนส่วนใหญ่มิได้คำนึงถึงความสำคัญของความสัมพันธ์ที่ระหว่างบ้านกับโรงเรียน บางแห่งมักจะมุ่งในการขอความช่วยเหลือสนับสนุนในด้านการเงินและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มากกว่าที่จะให้เกิดผลต่อการศึกษาของนักเรียนโดยตรง ทำให้เกิดปัญหาความไม่เข้าใจกันระหว่างบ้านกับโรงเรียน เพราะต่างฝ่ายต่างไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของกันและกันดีพอ ดังรายงานการวิจัยและการประเมินผลประสิทธิภาพของการประถมศึกษาเรื่อง องค์กำหนดประสิทธิภาพของการประถมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2513 : 248) ได้สรุปผลของการวิจัยด้านโรงเรียนกับความสัมพันธ์กับชุมชนว่า " โรงเรียนประถมศึกษาที่มีความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเกณฑ์ค่าควรปรับปรุงได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเมือง ในกรุงเทพมหานครและภาคกลาง โรงเรียนประถมศึกษาประเภทโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษาที่ 1, 4 และ 12 "

โรงเรียนประถมศึกษาจึงจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจอันดีให้เกิดขึ้นในหมู่มวลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้การดำเนินงานของโรงเรียนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นที่ยอมรับนับถือและเลื่อมใสของทุกฝ่าย อันจะทำให้เกิดความร่วมมือ ช่วยเหลือสนับสนุน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความเจริญก้าวหน้าและความมั่งคั่งของโรงเรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงรูปแบบที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่โรงเรียนที่จะนำไปประยุกต์ใช้กับโรงเรียนของตน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่การศึกษาของชาติต่อไป

ในการเสนอรูปแบบของการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะได้มีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากสภาวที่เป็นจริงก่อนเป็นการศึกษาเฉพาะกรณี ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ด้วยเหตุผลที่ว่า จังหวัดศรีสะเกษมีขนาดพื้นที่และจำนวนประชากรเป็นจังหวัดขนาดกลางของประเทศไทย มีจำนวนโรงเรียนขนาดใหญ่ กลางและเล็กเพียงพอที่จะใช้เป็นตัวอย่างที่ดีในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้เป็นความประสงค์ของสำนักงานการ

ประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ที่ต้องการทราบสถานการณ์ปัจจุบันของความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน และเพื่อหารูปแบบและวิธีการที่จะส่งเสริมให้โรงเรียนในสังกัดมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางหนึ่งในการปรับปรุงคุณภาพของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพความสัมพันธ์และการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนประถมศึกษาของจังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อเสนอรูปแบบที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนประถมศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. รูปแบบการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนศึกษาที่จะสร้างขึ้นนี้ สร้างขึ้นจากข้อมูลพื้นฐานที่รวบรวมได้จากเอกสารและงานวิจัยทั่วไปที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์และสังเกตเกี่ยวกับกิจกรรมดำเนินในจังหวัดศรีสะเกษ
2. โรงเรียนที่ใช้เป็นตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ
3. ตัวอย่างประชากรที่เป็นผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองนักเรียนและผู้นำในชุมชน เป็นผู้ที่มีปฏิบัติงานหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดศรีสะเกษในปีการศึกษา 2526

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. รูปแบบที่สร้างขึ้นได้สร้างขึ้นจากการศึกษาหาข้อมูลจากเอกสาร การสังเกต การสัมภาษณ์ และได้นำไปสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรแล้ว ฉะนั้นถือว่ารูปแบบการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
2. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและการศึกษา

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 การเลือกตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ทำการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 บุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา ครูใหญ่ ครู

1.2 บุคลากรในชุมชน ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำในชุมชน

กลุ่มตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่มได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแยกประเภท (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งขนาดโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่ กลางและเล็ก และสุ่มให้เป็นตัวอย่างประชากรร้อยละ 25 ของแต่ละขนาด จำนวนตัวอย่างประชากรประกอบด้วย

ผู้บริหารในหน่วยบริหารการศึกษาระดับจังหวัด / อำเภอ / กิ่งอำเภอ	จำนวน 08 คน
ครูใหญ่ของโรงเรียนประถมศึกษา	จำนวน 182 คน
ครูปฏิบัติการของโรงเรียนประถมศึกษา	จำนวน 154 คน
ผู้ปกครองและผู้นำในชุมชน	จำนวน 236 คน
รวมตัวอย่างประชากรทั้งหมด 480 คน	

ขั้นที่ 2 การสร้างรูปแบบ

2.1 ศึกษาและรวบรวมความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน การประชาสัมพันธ์โรงเรียน จากหนังสือ เอกสาร บทความ ตลอดจนผลงานการวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

2.2 ศึกษาจากการสังเกตและการสัมภาษณ์บุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน

2.3 ศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน

2.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากข้อ 2.1, 2.2 และ 2.3 มาสร้างเป็นรูปแบบของการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน

2.5 เมื่อร่างรูปแบบแล้ว ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามประเมินค่า (Rating Scale) โดยนำองค์ประกอบและหัวข้อประเด็นสำคัญจากรูปแบบมาสร้างข้อกระทง เพื่อนำไปสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรด้วยวิธีมาตราส่วนประเมินค่า รวมทั้งให้ข้อวิจารณ์และข้อเสนอแนะ ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นการสำรวจสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามชนิดเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นประเด็นสำคัญจากรูปแบบ ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นการสำรวจความคิดเห็นเพิ่มเติมหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน เป็นคำถามปลายเปิด

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ให้ช่วยออกหนังสือไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่เป็นตัวอย่างประชากร เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบมาแจกแจงความถี่ แสดงค่าร้อยละ และเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

4.2 นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีต่อรูปแบบ โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนประถมศึกษา มาจัดเป็นหมวดหมู่แล้วเสนอเป็นความเรียง

คำจำกัดความ

ผู้บริหาร	หมายถึง	ผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบการบริหารเกี่ยวกับการศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งได้แก่ ผู้อำนวยการ / ผู้ช่วยผู้อำนวยการ การประถมศึกษาจังหวัด หัวหน้าการ / ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ ศึกษาในเทศก์จังหวัด / อำเภอและกิ่งอำเภอ และครูใหญ่
ครู	หมายถึง	ผู้ทำหน้าที่สอนประจำอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ
ผู้ปกครอง	หมายถึง	ประชาชนที่เป็นบิดา - มารดา หรือผู้เลี้ยงดูอบรมและรับผิดชอบนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา
ผู้นำในชุมชน	หมายถึง	บุคคลที่เป็นผู้นำในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน และได้รับความเคารพนับถือจากประชาชนในท้องถิ่น

บ้าน	หมายถึง	สถานที่ที่นักเรียนอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง
โรงเรียน	หมายถึง	โรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ
รูปแบบการส่งเสริมความสัมพันธ์	หมายถึง	ลักษณะ หรือวิธีการของการจัดทำเนื้องานเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน และการวางแผนการดำเนินงานการประชาสัมพันธ์โรงเรียน
2. เป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษาของนักเรียนและการกำหนดแนวทางการฝึกการอบรมบุคลากรทางการศึกษาระดับโรงเรียนประถมศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย